

Det ærede Medlem, der sidst talte (Bojsen), forlangte Oplysninger om, hvorledes den sidste Vurdering til Ejendomsskyld havde stillet sig. Det ærede Medlem erindrer ikke, at jeg tidligere har givet saadanne Oplysninger; jeg kan gerne gentage dem. Jeg tror ikke, jeg har dem fuldstændig i Øjeblikket, men de Tal, jeg nævner, er ganske fyldestgørende — der kan mangle et og andet, men det har ingen Betydning. Ved Ejendomsskyldvurderingen i 1909 var den samlede afgiftspligtige Vurderingssum 5,209,000,000 Kr. Ved Vurderingen i 1916 steg den til 6,116,000,000 Kr. Vurderingssummen for Landejendomme steg fra 2,859,000,000 Kr. til 3,457,000,000 Kr. Det ærede Medlem talte om en Forøgelse af 40 pCt., men Forøgelsen synes at svinge mellem 17 og 20 pCt. — ca. 20 pCt. for Landejendomme. Det er de Oplysninger, som jeg ganske sikkert tidligere har givet, og jeg kan i alt Fald ikke i Øjeblikket supplere dem.

Men jeg tror, som sagt, ikke, en Diskussion nytter noget. Det er vist rimeligere, at Afstemningen nu afgør, hvad der skal ske, og jeg skal kun sige i Tilslutning til, hvad den ærede Ordfører (Dalsgaard) har sagt, at jeg maa lægge den allerstørste Vægt paa, at dette Lovforslag indordnes i den Kreds af finansielle Lovforslag, som jeg har fremsat. Man kan ikke sige, at 3 Millioner intet betyder, fordi man har vedtaget en Udgift paa 37 Millioner; man kan lige omvendt sige, at det er vigtigt, at der indkommer i Statskassen de Millioner, der er fornødne, naar Rigsdagen gaar til saa kolossale Udgifter, som Rigsdagen uden videre er gaaet til i den sidste Tid — ikke uden videre, men med Overlæg naturligvis og efter Forslag fra Regeringens Side. Og jeg maa erklære, at en Forkastelse af dette Lovforslag sætter det hele Sæt af finansielle Forslag, deri ogsaa iberegnet de Forslag, der er fremsatte af min Kollega, Ministeren for offentlige Arbejder, i Fare. Jeg maa da appellere til den Følelse, som har gjort sig gældende overfor de finansielle Lovforslag, jeg har fremsat. Der kræves nu for Staten Indtægter, som kan svare til de kolossale Udgifter, man fra Rigsdagens Side mener at burde bevilge, og jeg tør ikke vove at give Afkald paa noget i dette Øjeblik. Derfor er det for mig af den yderste Betydning, at ogsaa dette Lovforslag gennemføres i dette høje Ting; at det dernæst kan gennemføres i det andet høje Ting, derom hersker der ingen Tvivl.

Jørgen Berthelsen: Som ærede Medlemmer vil have set, har jeg taget et Forbehold i Betænkningen med Hensyn til det her omhandlede Lovforslag, og jeg har gjort det, fordi jeg har den Opfattelse ud fra mit Kendskab til Forholdene, navnlig i Provinsbyerne, at der allerede er lagt store Byrder paa Købstadejendommene, navnlig med Hensyn til Indkvartering og lignende og nu ogsaa derved, at vi har faaet disse Husejere, der adskillige Steder lægger Hindringer i Vejen for, at Husejerne kan forhøje Lejen paa en rimelig og hensigtsmæssig Maade, saaledes at adskillige Husejere har det forfærdelig vanskeligt. Jeg er enig i de Udtalelser, der er falet om, at Ejendomsskyld og Skatteevne er to Ting, som ikke altid falder sammen; der sidder adskillige Steder Husejere, som egentlig kun er Prioritetsbestyrere, og jeg tror ikke, jeg overdriver, naar jeg siger, at det særlig gælder Købstæderne — det gælder naturligvis ogsaa nok noget paa Landet, men der er jeg ikke saa godt kendt.

Imidlertid, efter den højtærede Finansministers Udtalelser nu, som jeg har forstaaet saaledes, at af det her omhandlede Lovforslags Vedtagelse eller Forkastelse afhænger de øvrige Lovforslags Skæbne, er min Tvivl med Hensyn til min Stilling afgjort derhen, at jeg ikke ved min Afstemning vil bidrage til, at der indtræder noget, som ikke i Forvejen kan forudses; jeg skal derfor resignere og stemme for Lovforslaget, som det foreligger.

Ordføreren (Dalsgaard): Skønt jeg er enig med den højtærede Finansminister i den Opfattelse, at Medlemmerne har taget deres Standpunkt, og at selv en Demosthenes — hvad jeg nu langt fra er — ikke vilde kunne omstemme en eneste, kan jeg dog ikke helt afholde mig fra at gøre et Par Bemærkninger til nogle af de Talere, der har haft Ordet.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) mente at kunne faa det ud af mine Udtalelser, at jeg var villig til at bøje mig for, hvad den højtærede Finansminister fandt paa at forlange. Nej, det er jeg ikke; men selvfølgelig er den højtærede Finansminister selv Herre over, hvilken Forslag han vil stille, og om han vil gøre sin Skæbne som Minister afhængig af et eller andet Forslags Gennemførelse eller ikke. Det er han fuldt Herre over, og jeg er saa for mit Vedkommende fuldt Herre over, om jeg vil bidrage til, at den højtærede Finansminister, eventuelt hele Ministeriet,